

РЕШЕНИЕ

№ 1914

гр. София, 09.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 37 СЪСТАВ, в публично заседание на
шести февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДИМИТРИНКА ИВ.
КОСТАДИНОВА-МЛАДЕНОВА**

при участието на секретаря **РУМЯНА П. С.А**
като разгледа докладваното от **ДИМИТРИНКА ИВ. КОСТАДИНОВА-
МЛАДЕНОВА** Гражданско дело № 20221110144447 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.318-чл.329 от ГПК.

Ищецът В. С. Ш. твърди, че сключили граждански брак с ответницата Е. С. на 12.03.1993г. в гр. София, от който нямали родени общи деца. Непосредствено след сключване на брака семейството се установило да живее във ФРГ Германия, където обитавали жилище под наем. След три месеца съвместен живот страните установили наличие на непреодолимо различие в характерите си, което било повод за фактическата им раздяла. От края на 1994г. до настоящия момент ищецът твърди, че няма никакъв контакт с ответника. В същото време повече от двадесет години има свой постоянен партньор, с когото има две общи деца и желае да узакони съществуващото фактическо отношение. По изложението съображения счита, че бракът с ответника е напълно изпразнен от съдържание към настоящия момент и съществува само формално. Моли съдът да прекрати брака между страните като дълбоко и непоправимо разстроен, без да издирва и да се произнася по въпроса за вината. Не претендира разноски в производството.

В съдебно заседание ищецът заяви, че поддържа исковата молба. Твърди, че към момента на сключване на брака страните са живеели постоянно в Германия. Впоследствие ищецът се е върнал в страната, а ответникът е останала в Германия. Ищецът твърди, че от 1994г. до настоящия момент е нямал никакъв контакт с ответника. Правил е опити да я открие, за да се разведе, но тя многократно е сменяла адресите си.

Ответникът Едит – Мария Sommerlade - Ш.а, представлявана от назначен от съда особен представител, оспорва иска за развод. В съдебно заседание след изслушване на свидетеля особения представител заяви, че не оспорва твърденията в исковата молба и счита иска за основателен.

Съдът, като взе предвид относимите доказателства и доводи, прие за установено следното:

Страните В. С. Ш. и Едит – Мария Sommerlade са сключили граждански брак на 12.03.1993г. в гр. София. При при сключването му съпругата е добавила към своето фамилното име на съпруга си - Ш.а, видно от удостоверение за сключен граждански брак,

издадено въз основа на акт за граждански брак № 3023/12.03.1993г. на Столична община – Район „Средец“. Страните нямат ненавършили пълнолетие деца от брака си си, което се установява от извършената справка в НБДН.

От събраните по делото гласни доказателства, чрез разпит на свидетеля **Борислава И. И.** (сестра на жената, с която ищецът живее на семейни начала повече от двадесет години - А.), които съдът кредитира изцяло, се установява, че страните са във фактическа раздяла от повече от двадесет години. През последните двадесет години ищецът живее на семейни начала със сестрата на свидетелката – А., с която имат две общи деца. Понастоящем четиримата живеят постоянно в Австрия.

Съобразно така установената фактическа обстановка съдът счита, че предявеният иск за развод е основателен. Воденето на самостоятелен живот от страните, които са във фактическа раздяла от 1993-1994г. и не общуват помежду си, според настоящия съдебен състав е обстоятелството, което е разрушило трайно и необратимо семейната общност. Всеки от тях е абдикирал от задължението си за общата грижа за семейството, разбирателство и уважение, поради което и бракът следва да бъде прекратен доколкото няма предписаното от закона и добрите нрави съдържание.

Изводът на съда, че бракът между страните е изпразнен от съдържание не се променя от факта, че съпругата не е взела лично становище по иска, защото ищецът е категоричен в нежеланието си да продължи брачната обвързаност. Бракът, според чл.46 от Конституцията на РБългария е доброволен съюз между мъж и жена, като съпрузите имат равни права и задължения в семейството, т.е. възникването и съществуването на брачните отношения е основано на съгласието на двете страни. Ето защо независимо от желанието на единия съпруг за продължаване на брачната връзка, доколкото по делото се установява, че последната е дълбоко и непоправимо разстроена и съществува само формално, мъжът е категоричен в нежеланието си тази обвързаност да продължи, бракът между страните следва да бъде прекратен. В тази връзка следва да се добави, че разпоредбата на чл.99, ал.4 от СК /отм./, съгласно която "развод не се допуска, ако разстройството на брака се дължи само на виновно поведение на ищеца, а другия съпруг настоява да се запази брака, освен ако важни обстоятелства налагат да се допусне разводът", не е възпроизведена в новия Семейен кодекс. Брачната връзка е невъзвратимо изпразнена от предписаното ѝ от закона и добрите нрави съдържание, поради което, като формална и ненужна, следва да се прекрати без съдът да издирва и да се произнася по въпроса за вината, доколкото такава претенция не е заявена от нито един от съпрузите.

Според чл.322, ал.2, изр.II ГПК с иска за развод задължително се предявяват и разглеждат искове за упражняване на родителските права, личните отношения и издръжката на децата, ползването на семейното жилище, издръжката между съпрузите и фамилното име.

Страните нямат ненавършили пълнолетие деца от брака, като нито един от тях не е заявил искане за издръжка след развода, поради което и съдът не дължи произнасяне по тези въпроси.

Съгласно разпоредбата на чл. на основание чл.326 ГПК, съдът следва с решението за развод да разреши и въпроса за фамилното име, което съпрузите ще носят след развода.

Съпругата, за която се установи, че при сключване на брака е променила фамилното си име, като е приела да носи фамилното име на съпруга си, следва да бъде постановено да продължи да носи брачното си фамилно име – Ш.а, доколкото не е изразила желание да се възползва от предвидената в чл.53 СК възможност за възстановяване на предбрачното фамилно име след развода.

По разноските:

Съгласно чл.329, ал.1, изр.II ГПК при липса на установена по делото вина на съпрузите разноските остават в тежест на всеки от тях, както са ги направили, а и страните не

претендират разноси. С оглед разпоредбата на чл.329, ал.1, изр.II от ГПК, платената първоначална държавна такса следва да остане в тежест на страната, която я е заплатила, на основание чл.329, ал.1, изр.II ГПК. Предвид изхода на делото всяка една от страните следва да заплати по сметка на СРС всеки от тях по 25,00 лева-окончателна държавна такса при решаване на делото по иска за развод по чл.6, т.2 от тарифата.

Мотивиран от изложеното, *СЪДЪТ*

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА С РАЗВОД БРАКА , сключен с Акт за граждански брак № 3023/12.03.1993г. на Столична община – Район „Средец“, между **В. С. Ш., ЕГН ******* и **Е. С.,** родена на **01.10.1969г.,** гражданин на **Ф.Р. Германия** като **ДЪЛБОКО И НЕПОПРАВИМО РАЗСТРОЕН**, на основание чл. 44, т. 3, във вр. с чл. 49, ал.1 от СК.

ПОСТАНОВЯВА след развода **Е. С.,** родена на **01.10.1969г.,** гражданин на **Ф.Р. Германия**, да продължи носи брачното си фамилно име – **Ш.А.**, на основание чл.326 ГПК.

ОСЪЖДА В. С. Ш., ЕГН *****, с адрес гр. София, ж.к. „Христо Смирненски“, бл. 64, вх. „Д“, ет. 1, ап. 94 да заплати по сметка на СРС сумата от 25.00 (двадесет и пет) лева – държавна такса при решаване на делото по иска за развод, на основание чл. 329, ал. 1, пр.2 от ГПК.

ОСЪЖДА Е. С., родена на **01.10.1969г.,** гражданин на **Ф.Р. Германия** , да заплати по сметка на СРС сумата от 25.00 (двадесет и пет) лева – държавна такса при решаване на делото по иска за развод, на основание чл. 329, ал. 1, пр.2 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____